

कलजः, पुं, (कं लजयति । लज्जि + अच् ।) विद्यास्त्र-
हतमगपक्षिणौ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ताम्र-
कूटः । दोहा तामाक इति भाषा । यथा । विष्णु-
सिद्धान्तसारावल्यां वैद्यके । अथ धुमपानीधूम-
पानगुणः ।

“कलजसंवेष्टनधूमपानात्
स्यादन्तशुद्धिर्मुखरोगहानिः ।

कपञ्जमाम्बरहानिकृच्छ
गान्धर्वविद्याप्रवणैकसेयम्” ॥

कलटः, स्त्री, (कं जलं लटति आच्छादयति । आच्छा-
दीतीति वा । क + लट् + अच् ।) गृहाच्छादनम् ।
इति शब्दरत्नावली । घाण इति भाषा ॥ कुटज-
मिति च पाठः ॥

कलतुलिका, स्त्री, (कं सुखं विमयत्वेन लाति गृह्णा-
तीति कलः । कलं कामं तुल्यति निष्कषति
पूरयति वा या । कल + तुल निष्कर्षे पूरणे
वा ण्वल् । टाप् अत इत्वम् ।) इच्छावती । का-
भुक्ता । तत्पर्यायः । वाञ्छिनी २ लज्जिका ३ इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

कलत्रं, स्त्री, (गड् सेचने + “गडेरदिक्कः” ।
उणां । ३ । १०६ । अचन् गकारस्य ककारस्य ।
डलथो रेकत्वस्मरणात् डस्य लः । यद्वा कलं
चायते । जे + कः । यद्वा कल्यते शिष्यते इति ।)
कडु-प्रासने बाजलकात् अचन् । ओणिः । भार्या ।
इत्यमरः । ३ । ३ । १०८ । (यथा मेघदूते । ४० ।
“तां कस्याश्चिद् भवनवङ्गौ सुप्तपारावतयां
नीत्वा रात्रिं चिरविलसनात् लिङ्गविद्युत्कलत्रः” ।)
राक्षां दुर्गस्थानम् । इति हेमचन्द्रः ॥

कलधूतं, स्त्री, (कलेन अवयवेन धूतं शुद्धम् ।) रूपम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कलभौतं, स्त्री, (कलेन अवयवेन धौतम् ।) स्नानम् ।
“कन्येयं कलधौतकौमलरश्मिः कीर्तिस्तु नातः परा” ।
इति महाभाटकम् ॥

महाभारते च ४ । गोहरणे ४० । ६ ।

“इमे च कस्य नाराचाः सहस्रं लोमवाहिनः ।
रुमन्तात्कलधौतया उपासके हिरण्ये” ॥

रजतम् । इति मेदिनी । कलध्वनिः । इति विश्वः ॥

कलध्वनिः, पुं, (कलः अस्फुटमधुरः ध्वनिर्यस्य ।)
पारावतः । कोकिलः । मयूरः । इति मेदिनी ॥
मधुरात्यक्तशब्दः । इति कलशब्दार्थे अमरः । १ ।
७ । २ । (यथा महानिर्व्याजतन्त्रे । १ । ३ ।
“अप्सरोगणसङ्गीतकलध्वनिनिनादिते” ॥)

कलनं, स्त्री, (कल्यते लज्यते दुष्यते वा । कल +
ल्यट् ।) चिह्नम् । दोषः । इति हलायुधः । (कल्यते
शुक्रशोणितभ्रामन्योन्यं मिश्र्यते ।) गर्भे मिश्रितं
शुक्रशोणितम् ॥ यथा, भागवते । ३ । ३१ । २ ।
“कलनं त्वेकरात्रेण पञ्चरात्रेण बुद्धबुद्धम् ।
दश्राहेन तु कर्कशैः पेश्यन्तं वा ततः परम्” ॥

क्वचित् कलनं इत्यपि पाठो दृश्यते । कलयति
जानात्यनेन । कल गतौ गत्यर्थं ज्ञानार्थाच्च ।
कल + कर्णे ल्यट् । ज्ञानम् ॥

कलनः, पुं, (कं जलं लाति । तथा सञ्ज नमति ।

क + ला + कः ।) वेतसदृशः । इति राजनिर्घण्टः ॥
कलना, स्त्री, (कल + भावे युच् । टाप् च ।) वशी-
भूतत्वम् । वशता । यथा,—आनन्दलहर्ष्याम् । २६ ।
“करारं यत् त्वेदं कवलितवतः कालकलना” ।
जल्पना च ॥

कलन्दरः, पुं, (कलं शास्त्रविहितवाक्यं शिष्टाचारं
वा दृशाति । कल + दृ + खच् । सुम् च ।) वर्य-
शङ्करजातिविशेषः । स तु लेटात् तीव्रकान्यायां
जातः । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

कलन्दिका, स्त्री, (कं सुखं लाति विमयत्वेन इति ।
कलं कामं सर्वामीष्टं ददाति । कल + दा + कः ।
संज्ञायां कन् । ततश्चाप् अत इत्वं एषोदरा
दित्वात् सुम् च ।) सर्वविद्या । इति हेमचन्द्रः ॥

कलन्तुः, स्त्री, (कलायाः माद्याः अन्तुर्विव । शक-
न्वादित्वात् अलोपे साधुः ।) घोषोपशक्तः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कलभः, पुं, (कलेन करेण शुद्धिर्नेति यावत् भाति ।
कल + भा + कः । यद्वा + कल गतौ “कलभूषलि-
कलिगर्दिभ्योभच् । उणां । ३ । १२२ । इति ।
अभच् ।) करभः । हातिर क्वा इति भाषा । स तु
पञ्चवर्षपर्यन्तम् । इति सुभूतिः । तत्पर्यायः ।
करिप्रावकः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ३५ । दुर्दान्तः
३ व्यालः ४ । (यथा रघौ । ३ । ३२ ।

“महोत्ततं वत्सतः सपुत्रनिव
द्विपेन्द्रभावं कलभः अयन्निव” ।)

धत्तूरुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलभल्लभः, पुं, (कलभस्य हस्तिप्रावकस्य वल्लभः
प्रियः ।) घोषुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलभी, स्त्री, (कं जलं आश्रयतया लभते । लभ +
अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) चक्षुत्तः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कलमः, पुं, (कलते कलयति वा अक्षरं प्रकाशयति
जनयति वा । कल + “कलिकर्द्धारमः” । उणां । ४ ।
८४ इति अमः ।) खनामख्यातलिपिसाधनवस्तु ।
तत्पर्यायः । लेखनी २ वर्णतूली ३ अक्षरतूलिका
४ । इति जटाधरः । खनामख्यातशालिधान्य-
विशेषः । (यथा, रघुः । ४ । ३७ ।

“आपादपद्मप्रगताः कलमा इव ते रघुम् ।

फलैः संवर्द्धयामासुस्तत्प्रतिप्रतिरोपिताः” ॥)

अस्य गुणाः । रक्तदोषत्रिदोषनाशित्वम् । चक्षु-
र्हितकारित्वम् । कषायत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

“रक्तशालिर्मेहाशालिः कलमः यतिकोऽपरः” ।
इति हारीते प्रथमस्थाने १० अध्याये ॥

“शृङ्गजेषु वरलक्ष्म रक्तदण्णाचिदोपहा ।

महान्तस्यानुकलमस्तच्छाप्यनु ततः परे” ॥

इति वामदे सूत्रस्थाने ६ अध्याये ॥ चौरः । इति
मेदिनी ॥

कलमोत्तमः, पुं, (कलमेभ्यः कलमेधु वा उत्तमः ।)
गन्धशालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलम्बः, पुं, (कल्यते क्षिप्यते शञ् प्रति । कलक्षेपे
+ अम्बच् ।) शरः । शकनाडिका । इत्यमरः ॥
२ । ८ । ८० । कदम्बः । इति विश्वः ॥

(“कलम्बनालिका मार्घकुटिज्जरकुतुम्बकम्” ॥

इत्यादीनां समष्टिगुणा यथा,—

“शाकं गुरु च रूक्षञ्च प्रायो विदुष्य जीर्यति ।

मधुरं शीतवीर्यञ्च पुरीषस्य च भेदनम्” ॥

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥)

कलम्बकः, पुं, (कलम्ब + संज्ञायां कन् ।) धारा-
कदम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलम्बिका, स्त्री, (कलम्बी एव स्वार्थे कन् टाप् च
अत इत्वम् ।) कलम्बीशाकाः । इति शब्दरत्ना-
वली । (यथा चक्रपाणिस्तुतग्रन्थगुणे शाकवर्गे ।

“कलम्बिका गुरुर्दृष्ट्या कषायान्त्यदृजिदा” ॥

कलम्बीव कायते प्रकाशते निधीयते वा । क-
लम्बी + कै + कः । टाप् इत्वञ्च । संज्ञा हेतुत्वात्
एषोदरादित्वात् । ऋस् ।) ग्रीवापश्चान्नाडी ।

तत्पर्यायः । मन्था २ । इति हेमचन्द्रः ॥

कलम्बी, स्त्री, (के जले लम्बते । लवि संसने + अच्
ङीष् ।) जलजलताशाकविशेषः । कलम्बी इति
भाषा । तत्पर्यायः । कडुम्बी २ कलम्बू ३ कल-
म्बिका ४ । इति शब्दरत्नावली । अस्या गुणाः ।

स्तन्यदुग्धशुक्लक्षेपकारित्वम् । मधुरत्वम् । कषा-
यत्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

कलम्बुटः, स्त्री, (के जले लम्बते भासते । क + लम्ब +
बाजलकात् उटन् ।) द्रैयङ्गवीनम् । नवनीतम् ।

इति हारावली ॥

कलम्बू, स्त्री, (के जले लम्बते । लम्ब + बाजलकात्
उङ् ।) कलम्बीशाकाः । इति शब्दरत्नावली ॥

कलरवः, पुं, (कलः मधुरास्फुटो रवः ध्वनिर्यस्य ।)
कपोतः । प्रायरा इति भाषा । इत्यमरः । २ ।

५ । १४ । (यथा आर्यासप्तशती ५६७ ।

“श्रीर्गङ्गासादोपरि जिगीषुरिव कलरवः क्षयति” ॥)

कोकिलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, ब्रह्म-
पुराणे ५२ । ३४ । “कोकिलैः कलरवैश्च” ॥)

मधुरात्यक्तध्वनिः । इति कलशब्दार्थे अमरः ॥
(कलरव रवः । कर्मधारयः ॥ यथा कलावि-
लासे १ । ६ ।

“नवविकसितसलयकवलन-
कषायकलहंसकलरवो यच्च” ॥)

कलजः, पुं स्त्री, (कल्यते वेद्यतेऽनेन । कल + कृषा-
दिभ्यः कलच् ।) जरायुः । गर्भवेष्टनचर्म । इत्य-
मरः । २ । ६ । ३८ ॥

(“ऋतुस्त्राता तु या नारी स्त्रे मैथुनमावहेत् ।
आतवं वायुरादाय कुक्षौ गर्भं करोति हि ॥

मांसि मांसि विवर्जितं गर्भिण्या गर्भलक्ष्णम् ।

कलनं जायते तस्या वर्जितं पैतृकैर्गुणैः” ॥

इति सुश्रुते शारीरस्थाने २ अध्याये ॥)

कलजजः, पुं, (कलजमिव जायते । जन् + ङः ।)
राजः । इति राजनिर्घण्टः ॥ धुना इति भाषा ॥

कलजगोद्धवः, पुं, (उद्धवत्यस्मात् उद्धवः । कलज-
जस्य उद्धवः ।) सालरुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलविद्धः, पुं, (कलं मधुरास्फुटं वद्धते रौति । वकि
वा गतौ + अच् एषोदरादित्वात् अत इत्वं

साधुः ।) चटकः । इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥